

Základná škola s materskou školou Jacovce

Školské zvesti

2023/24 č.3

Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko...

Mária Ďuríčková v mojom malom veľkom svete.

Hneď po vianočných sviatkoch volám mojej kamarátke Majke, celá nadšená. Sice býva **Za humnami**, ale dnes sa mi to zdalo ďaleko, preto som jej zavolať .

„Majka halóóó, ty vieš aká som rada, že žijeme tu na Slovensku?“ Nenechala som ju reagovať . A hneď som dodala: „Lebo napríklad v takých Čechách chodia deti už do školy.“

„No vieš, Vivi, **Nie je škola ako škola**. Možno sa deti v Čechách aj tešia. “

Hneď som oponovala: „To si nemyslím.“

Majka sa však nedala: „Aj ja by som už išla do školy. Veď u nás vo **Zvolenskej Slatine** máme peknú školu. Aj **Katarína** mi už chýba. Vieš , keď cez prestávku sme my tri vždy ako také **Rapotanky**. **Danka a Janka** nám určite len ticho závidia.

Minule, keď som sa nudila tak som listovala **Slniečko** a **Zorničku**. Začala som uvažovať nad tým, že budem **učiteľka**. Rýchlo som sa však z toho sna prebrala lebo **Poslali ma naši**

k vašim pre **Oriešky**. Cítila som sa ako **Dunajská kráľovná**, keď som išla s nimi domov.

Vivi a vieš čo je **Najkrajšie na svete**?“

„No čo?“ konečne som sa dostala na krátky čas k slovu.

„Že sme také dobré kamarátky...“

No a Majka išla ďalej, rozprávala a rozprávala. A ja som zistila, že nemám rada Slovensko len preto, že sme doma, keď iné deti chodia už do školy, ale aj preto, že nikto nemá takú **Majku Tárajku** ako my tu.

Vivien Kretíková, 9.B

Slovenská hymna

Každá krajina sa pýši niečím iným. Či už nádhernou prírodou, jedinečnými kultúrnymi pamiatkami, tradíciami či bohatou históriou. No jednu vec má každá krajina, a to svoju hymnu. A práve tá naša slovenská hymna oslavuje tento rok 180. výročie jej vzniku. Protest proti Štúrovmu vyšetrovaniu, napredovaní a otváraní nových kapitol do života Slovákov nám neprinesol len obyčajnú pieseň. Priniesol nám niečo omnoho viac, a to práve štátny symbol Slovenskej republiky, našu hymnu. Nad Tatrou sa blýska nie je len obyčajná skladba a mala by byť považovaná za našu pýchu. Pretože príbeh skrývajúci sa za vznikom slovenskej hymny je plný národnej hrdosti, bojovnosti a odvážnosti, na ktorej sa podieľali naši romantickí hrdinovia. Štúrovci budovali našu slovenskosť, bojovali za náš národ a tvoria veľké a dôležité obdobie v našej histórii. Za

text básne, ktorá zohrala významnú úlohu v živote slovenského národa a neskôr sa stala súčasťou našej hymny vďačíme Jankovi Matúškovi. Jeho hlboký text nie sú len bezvýznamné slová napísané na papieri, ale odhodlanie a túžba po zmene vtedajších ľudí formujúcich našu krajinu. Naša hymna v sebe nesie veľké poslanstvo aj pre našu generáciu, a to práve pokoru a samostatnosť, ktoré mnohým ľuďom v tejto dobe chýbajú. Síce sa doba posunula veľmi rýchlo, ale aj dnes by sme potrebovali niekoho ako boli štúrovci. No teraz už môžeme len ďakovať za to, čo všetko pre tento národ urobili a že nám tu zanechali niečo také výnimočné ako je naša hymna. Niekedy aj veci, ktoré nám prídu úplne obyčajné a nezaujímavé skrývajú v sebe zaujímavý príbeh plný emócií a činov, ktorý nám zmení pohľad na danú vec. A naša hymna je dôkazom toho, že Slovensko je malou veľkou krajinou s históriou, na ktorú môžeme byť veľmi hrdí.

Simona Grznárová, 9.A

Ponad Tatru sa blýska

Keď som bola menšia, rada som si domýšľala, že vidím do minulosti. V každej voľnej chvíli, čo som mala, by som sa intenzívne zapozerala do steny a v hlave by sa mi odohrávali bitky rytierov zo stredoveku. Samozrejme, štvorročná som ešte nevedela, že mám len bujnú fantáziu a priveľa voľného času. Nuž, postupom času som si to uvedomila a moje domnienky o jasnovidectve sa vytratil.

Síce som sa s jasnovidectvom už rozlúčila, bujná fantázia mi ostala. Doteraz, keď mi opisujú nejakú udalosť, či už z histórie alebo nie, predstavím si ju a podľa tej krátkej scény si ju zapamätám. Jedna z tých scénok je ako Janko Matuška spolu s ďalšími dvanástimi študentmi spolu spievajú slovenskú hymnu.

Ich silné hlasy sa nedali obísť bez povšimnutia. Mladí dospelí sa v neskorých hodinách prechádzali po námestí Levoče a skandovali verejnosti ešte neznámu pieseň. Každý, kto išiel okolo, na nich hádzal nepekne pohľady. Ľudia v pyžamách z okien nakúkali, aby na vlastné oči uvideli mladíkov, ktorí ich vyrušili zo spánku a prípadne im aj vynadali. Melódia piesne im síce bola povedomá, ale to nemenilo nič na tom, že nemalým hlukom narušovali nočný klud. „Títo mladí, to je neuveriteľné!“ hundral si popod nos jeden nespokojný deduško prebudený zo spánku. „To by som si ja za mojej doby...“ a už pán rozhadzoval rukami a zvyšoval hlas.

Nevyzeralo, že by to mladíkom nejako prekážalo. Práve naopak. Vyzerali radi, že ľudia ich počujú. Slovensku sa už tak veľmi ukrivdilo a ľudia si to vôbec neuvedomovali. Museli im dať nejako do pozornosti, čo sa tu deje.

„Žijeme v tieni Maďarska, nemáme ani len vlastný jazyk a zdá sa, že všetkým to je nadovšetko jedno!“ povedal rozhorčene chlapcom Matuška, keď o tom diskutovali deň predtým. „Pán Štúr sa to snažil napraviť a pozrite sa ako dopadol. Vyhodený z jeho pozície, bohvie či vôbec bude môcť ešte pracovať,“ čiernovlasý chlapec zo skupinky vyjadril svoju nespokojnosť, „zajtra pôjdeme do ulíc a neodídeme odtadiaľ, kým to nebude vedieť celé Slovensko!“

Mladíci najprv nevedeli, že budú na ulici vyspevovať Matuškovu báseň, no to je presne tá vec, ktorá ich dostala do novín. Konečne sa tieto problémy dostávali do povedomia obyčajným ľuďom. Aj keď ich v novinách opísali len ako „poetické decká“ boli radi, že to dotiahli aspoň do tých novín.

Táto scénka mi utkvela hlave, odkedy som prvýkrát počula o vzniku slovenskej hymny. Pani učiteľka nám rozprávala o tom, ako na protest proti vyhodeniu Ľudovíta Štúra odišlo zo školy 22 študentov a 13 ich potom prišlo do Levoče. Nie som si istá, či tí trinásti chodili po levočských uliciach v neskorých hodinách a spievali si hymnu, no pod slovom „protest“ mi to napadlo ako prvé.

Príde mi to takmer nereálne, že od vzniku našej hymny uplynul už toľký čas. Predsa len, 180 rokov nie je krátka doba. Za tých 180 rokov sa toho už toľko stihlo. Toľko, že ľudia na vznik hymny a nášho jazyka pomaly zabúdajú. Pritom sú to jedni z najvýznamnejších udalostí, aké naša krajina mohla zažiť. Možno je znovu čas spievať ju v levočských uliciach...

Michaela Danišová, 9.B

Hviezdoslavov Kubín

23. a 24. januára 2024 sa uskutočnili školské kolá v prednese poézie a prózy Hviezdoslavov Kubín. V školskom kole sa predstavilo spolu 38 recitátorov zo všetkých tried. Výber textov a ich recitácia nám pripravili dve pekné literárne popoludnia. Výsledky školského kola:

I. kategória

Próza

1. Júlia Bielichová, 3. A
2. Zuzana Davidíková, 4. A

Poézia

1. Daria Klačanská, 4. A
2. Hanka Klobučníková, 2. A
3. Martin Štěpán, 3. A, Dominika Červená, 3. A

II. kategória

Próza

1. Neudelené
2. Simona Múdra, 5. A

Poézia

1. Katarína Galbavá, 6. A
2. Juraj Vystavil, 6. A
3. Lea Stanková, 5. A

III. kategória

Próza

1. Lenka Bielňaková, 7. A
2. Simona Grznárová, 9. A
3. Bianka Križmová, 9. A a Šimon Heldi, 9.B

Poézia

1. Nina Červeňáková, 7. A
2. Nela Mošaťová, 7. A
3. Jakub Vystavil, 9. B a Tatiana Reiselová, 8. A

Funky /fánky/ nálada na prvom stupni

Čo fašiangy sú?

Obdobie od Troch kráľov do Popolcovej stredy nazývame - „Fašiangy“.

Fašiangy sú prechodom medzi zimným a jarným obdobím. Jedným slovom – svet je počas fašiangov „hore nohami“. Neodmysliteľnou súčasťou fašiangov sú tradičné fašiangové hry. Po dedinách šli v sprievode mladí muži preoblečení v rôznych maskách. Najčastejšie to boli masky: cigánka, žobrák, drotár, stará žena, ale aj maska medveďa, kozy. V ruke držali ražeň alebo šabl'u. Na ražeň im ľudia napichovali slaninu, klobásu, dávali im vajcia a peniaze na spoločné posedenie. Typickým fašiangovým jedlom boli šišky – fánky vyprážené na masli.

Každoročne patrí karnevalu jeden z fašiangových dní aj v našej škole. Tento rok sa konal v piatok 9.2.2024. Karneval patrí medzi obľúbené akcie v škole. Azda preto, lebo aspoň na jeden deň sa všetky deti môžu premeniť nielen na rozprávkovú bytosť ale aj na postavy, či zvieratkách, o ktorých snívajú. A tak sa po chodbnách školy v triedách zrazu objavili: princezné, policajti, futbalisti, Harry Potter, pani maliarka, jahôdka, indiáni... 😊

Pani učiteľky si pre svojich žiakov pripravili pracovné listy, v ktorých bola téma fašiangu, karnevalu. Funky nálada pokračovala aj v priestroch ŠKD.

Karneval

Fašiangové obdobie sme v Školskom klube detí ukončili karnevalom. Deti prišli už ráno do školy v maskách, užili si tematické vyučovanie a po výdatnom obede to vypuklo. Po príhovore p. vychovávateľky sa masky predstavili. Stretla sa tu naozaj rôznorodá skupina – prišli superhrdinovia, víly, čarodejnice, princezné, futbalisti, piráti, rôzne zvieratká, Harry Potter, bábätko aj starí dedkovia... . Najprv sme si spoločne zatancovali, potom zasúťažili – balónový aj stoličkový tanec, Limbo tanec , tanec s metlou, zaspievali, občerstvili sa a zase tancovali. Nakonice prišla tombola a každá maska si okrem toho domov doniesla bohatý balíček so sladkosťami a drobnými hračkami. Všetci sme si tento skvelý deň užili.

Soňa Matušková

eTwinning European

Žiaci 8.A triedy sa zúčastnili medzinárodného projektu etwinning, "Hudba mojej krajiny a národné hymny". V rámci projektu spolupracovali so školami z Grécka, Turecka a Srbska. Ich úsilie a prácu na projekte si všimli nielen na Žilinskej univerzite ale aj v Bruseli. Vzhľadom na vysoké hodnotenie projektu od hodnotiteľov Európskej školskej vzdelávacej platformy si naša škola vybojovala ocenenie a uznanie kvality za túto prácu na medzinárodnej úrovni.

Nielenže získala národný certifikát kvality, ale aj európske ocenenie za kvalitu vypracovania projektu. Žiakom z 8.A a 9. A ďakujeme za ich svedomitú prácu na projekte.

Žiaci, ktorí pracovali na projekte:

TATIANA REISELOVÁ
ALEXANDRA KOŠECKÁ
SIMONA GRZNÁROVÁ
TOMÁŠ HELDI
KIARA KALEMAJ
KRISTÍNA MASARYKOVÁ
LEA BRACHOVÁ
LUCIA CHRKAVÁ
MARTIN MELUŠ
NATALIA MIKULÁŠOVA
OLIVER KOTRUS
PATRIK PASTIRIK
PATRIK SELUCKÝ

SVĚT ZA ZRKADLOM

Určite každý z nás pozná tie dlhé cesty autobusom. Do školy, práce či k lekárovi.

Ja si túto cestu krátime vždy tak, že počúvam hudbu a pozorujem spolucestujúcich. Občas je to zábavné, keď sledujete ich mimiku a premýšľate, prečo sa tvária práve tak, ako sa tvária.

Mojou pravidelnou linkou chodí vždy aj také mladé dievča. Môžem povedať, že keď človek na ňu pozrie, hneď si povie, že je nádherná. Možno dokonalá? Ona, keď stojí pred zrkadlom určite nemá žiadne komplexy. Raz tak ráno sedelo pri tomto mladom dievčati také dievčatko, školáčka. Bola taká nesvoja, stále sa ošivala, predýchavala, mala slzy na krajíčku. Z ničoho nič poprosila túto mladú slečnu, či by si mohla zavolať z jej telefónu mamine, lebo je jej zle a ona si svoj mobil zabudla doma.

Mladá slečna bola na to dievčatko nepríjemná, nepomohla jej a ešte si od nej aj odsadla.

Poviete si, že veď to je také bežné. Žiaľ áno. Každého zaujíma svet pred zrkadlom. Dokonalé účesy, makeup, oblečenie, postava. Nevravím, že to nie je dôležité. Avšak dôležitejší je svet za ním. To, akí sme a kým sme. To, ako sa správame, ako vnímame naše okolie, ako vieme pomôcť. Byť milý, láskavý a chápaný. Byť v našom vnútri, v tom svete za zrkadlom ozaj dobrý a dokonalý. Ja viem, nie je to vždy jednoduché, ale prosím, snažme sa o to.

Lebo nezabúdajme, to akí sme, takých ľudí stretávame, a v takom prostredí žijeme.

Vivien Kretíková 9.B

Svet za zrkadlom

Zrkadlo - predmet môjho odrazu

či skôr obrazu?

Každý deň hľadím naň,

vždy však odhalí len moju tvár.

Je len obyčajnými kúskami materiálu?

Čo ak ukrýva nepoznanú pravdu?

Možno sa za ním skrýva svet,

do ktorého cesty niet.

Moja myseľ otázkami prekvitá,

cesta za hľadaním odpovedí vždy stroskotá.

V hlave mi víri mnoho myšlienok.

Ktorá z nich v sebe ukrýva pravdy plamienok?

Môže tam byť čokoľvek,

pravdu zatiaľ nepozná žiaden človek.

Poviem vám jedno tajomstvo,

rozhodne chráni nejaké bohatstvo!

Svet ako z rozprávky,

v ktorom nažívajú bosorky?

Víly či škriatkovia?

Alebo len sila poznávania?

Poznávania pravdy o sebe samom,

o vlastnom pláne nepoznanom.

Ukáže nám odraz sveta,

ktorý čaká každé dieťa svetla.

Čas odkryje všetky plány,

ktoré má život s nami.

Jedného dňa otvoríme dvere,

ktoré vedú do sveta fantázie.

Fantázia našej vlastnej mysle

nás dovedie k výsledku nezávisle.

Sny a túžby premenia sa nečakane,

a tak sa z nich stanú veci reálne.

Bianka Križmová 9.A

Svet za zrkadlom

„Človek sa zmeniť dokáže.“
Ja som jasným príkladom toho, že
to nie je pravda.
„Ty by si sa zmeniť nikdy nedokázala!“
je to, čo si hovorím, keď sa vidím v zrkadle.

„Vyzeráš báječne!“

Neklamte mi, prosím vás, veď sa na mňa pozrite!
„Fuj, to ako vyzeráš?“
je to, čo ste mali hovoriť, namiesto toho vášho:
„Vyzeráš báječne!“

Vidia ma aj oni za zrkadlom?

Pozrieť sa zaň,
raz ma to napadlo.
A som vďačná, že
hneď som tú myšlienku zahodila za hlavu.
Čo iné by tam predsa bolo?

Za tým zrkadlom...
Stále mi to tancuje po rozume.
Uvidela by som niečo iné?

Za tým zrkadlom...
je možné, že tam sú
iné myšlienky.
iný obraz,
iný svet?

Uvidela by som ju?
Druhú ja?

(Báseň pokračuje zdola nahor)

Michaela Danišová, 9. B

Zajtra otvorím ďalšie dvere

Sedím a pozerám sa tam,
kde sa mi otvára mnoho brán.
Nie sú to len dvere, čo otváram,

sú to odpovede, ktoré hľadám.

Zajtra môže začať nový deň
a s ním môj ďalší sen.

Peniaze, sláva či bohatstvo?
Je to pre mňa šialenstvo.
Nechcem len svetu brať,
musím mu predsa niečo dať.

Keď vstanem a zobudím sa,
celý svet zakrúti sa.
Možností mám nemálo,
s každým by to mávalo.

Nie je ľahké, rozhodnúť sa,
kde dvere otvoria sa.
Moja snaha cení sa,
aj keď výsledok nedostaví sa.

Cesta je cieľom za ktorým kráčam,
aj keď občas z nej stáčam.
Nie je ľahké, rozhodnúť sa,
preto musím nadýchnuť sa.

Chcem otvoriť tie nové dvere
a necítiť sa ako v cele,
ale voľný, tak to má byť,
veď som mladý a chcem žiť.

Možno ma cestou stretne aj pár chýb,
Nepomýlil sa však nik?
Patrí mi zajtrajšok
a ja nechcem vidieť len zovňajšok.

Peter Chrkavý, 7. A

Zajtra otvorím ďalšie dvere...

Každé ráno otvorím ďalšie dvere
a niečo nové sa naučím.
Ako sa žije na severe?
Ako daleko doskočím?
Aké veľké sú Košice?

Kde je sídlo Slovenskej Matice?
Čo je stredová súmernosť?
Je toho na mňa veru dosť.

Aj zajtra ďalšie dvere otvorím.
A čo za nimi bude? To netuším.
Nové veci, noví ľudia,
reči, ktoré ma aj nudia.
Takto to vo svete funguje
aj keď sa niekto čuduje.
Treba každý deň ďalšie dvere otvárať,
nebáť sa nové veci spoznávať.

Juraj Čaniga, 5. A

SVET ZA ZRKADLOM

Mnohokrát ma zaujíma,
čo za zrkadlom sa skrýva.
Ako vyzerá tam svet,
aj ako tam chutí med.

Žijú tam aj draci?
Či zelení raci?
Znie tam hudba budúcnosti?
A či tam nie sú len kosti?

Možno moderné tam majú mosty,
vyhradené sú len pre hostí.
Pre hostí z iného sveta,
z toho, kde rastie i mäta.

Je tam veľké more chipsov,
nieto tam pouličných psov.
Zaobídu sa tam bez zlosti,
snáď je to svet bez náreku a bolesti.

Svet za zrkadlom je celkom super,
majú tam určite aj mini cooper.
Teda, aspoň si to myslím,
ale, možno sa aj mýlim.

Joj, tam by som chcel fakt bývať,
Zem mi však moc bude chýbať.
Lebo: všade dobre, doma naj,
toto je náš malý raj.

Šimon Chrkavý, 5. A

ZAJTRA OTVÁRAME ĎALŠIE DVERE

Každý večer, keď ideme spať,
nikdy nevieme, čo sa bude na druhý deň diať.
Keď nás čaká pekné ráno,
máme pokojný aj spánok.
Snívajú sa nám krásne sny
o ďalšom nastávajúcom dni.
Dneska je však doba ťažká,
to je u ľudí bežná hláška.
Máme veľa starostí,
vždy by však mali prevládať radosti.
Je na nás, aký deň budeme mať,
to pekné si nedajme nikým vziať.
A po každom zlom dni nech ľudí na srdci hreje,
že zajtra môžu otvoriť ďalšie dvere.
Veď po každej búrke slnko vyjde,
tak nech to dobro medzi nás príde.

Ema Adamkovičová, 6. A

Vítanie detí do života v obci Jacovce

17. 2. 2024 žiačky 4. ročníka pod vedením pani učiteľky Bielichovej pripravili krátky program, ktorým privítali nových občanov obce Jacovce na slávnosti na obecnom úrade.

